
FRANCISZEK-PAPIE

Niech ci Pan błogosławi i niech cię strzeże; niech ci ukazuje oblicze swoje i zmiłuje się nad tobą. Niech zwróci oblicze swoje ku tobie i niech cię obdarzy pokojem. Pan niech cię błogosławi...

Błogosławieństwo św. Franciszka z Asyżu

„Gdzie rodzi się Bóg, tam nadzieja, pokój i miłosirdzie”- papież Franciszek 25 grudnia 2015

Tylko Bog może dać wiarę; Jednak Ty możesz dać światectwo

Bądźmy uczniami Chrystusa

HABEMUS

PAPAM

Kardynał Jorge Bergoglio

13 marca 2013 roku, kilka minut po godz. 19.00 ukazał się biały dym nad kaplicą sykstyńską. Mamy nowego papieża, którym został kard. Jorge Maria Bergoglio, jezuita z Argentyny, przewodniczący argentyńskiego episkopatu i metropolita Buenos Aires. Ojciec święty przyjął imię Franciszek obierając sobie za patrona św. Franciszka z Asyżu. Jest on 266

papieżem. Urodził się 17 grudnia 1936 roku, 11 marca 1958 roku wstąpił do zakonu jezuitów. Przyjął święcenia kapłańskie 13 grudnia 1969 roku, a 20 maja 1992 roku został mianowany biskupem pomocniczym Buenos Aires. W listopadzie 1998 został jednocześnie ordynariuszem dla wiernych rytów orientalnych, mieszkających w Argentynie (bez własnego ordynariusza.) W lutym 2001 roku Jan Paweł II wyniósł go do godności kardynalskiej, nadając tytuł prezbitera S. Roberto Bellarmino. W latach 2005-2011 (dwie kadencje po trzy lata) był przewodniczącym Konferencji Episkopatu Argentyny (Conferencia Episcopal Argentina).

Â

1 Homilia di Papa Francesco

Msza święta z kardynałami

Kaplica Sykstyńska

Czwartek, 14 marca 2013

W tych trzech czytaniach widzimy, że jest coś wspólnego a to ruch. W pierwszym czytaniu ruch jest obecny w wędrowaniu, w drugim czytaniu ruch ten obecny jest w budowaniu Kościoła; w trzecim, w Ewangelii, w wyznawaniu: wędrowanie, budowanie, wyznawanie.

Wędrowanie. „Chodźcie, domu Jakuba, postępujmy w światłości Pańskiej!” (Iz 2, 5). To jest pierwsze co Bóg powiedział do Abrahama: Chodź w mojej obecności i bądź nienaganny. Wędrowanie: nasze życie jest wędrówką i kiedy się zatrzymujemy, coś nie gra. Wędrować nieustannie, w obecności Pana, w światłości Pana, staraj się żyć tak nienagannie, jak tego Bóg żąda od Abrahama w Swojej obietnicy.

Budowanie. Budować Kościół. Mówi się o kamieniach: kamienie mają swój trwałość; ale kamienie żywe, kamienie namaszczone Duchem świętym. Budować Kościół, Oblubienicę Chrystusa, na tym żywym kamieniu węgielnym, którym jest ten sam Pan. Oto kolejny ruch naszego życia: budować.

Trzecie - wyznawanie. Możemy chodzić ile chcemy, możemy budować wiele rzeczy, ale jeżeli nie wyznajemy Jezusa Chrystusa, nie jest dobrze. Staniemy się użyteczną organizacją pozarządową, ale nie Kościołem, Oblubienicę Chrystusa. Kiedy nie idzie się do przodu, stoi się. Kiedy nie buduje się na kamieniu, co się dzieje? Dzieje się to, co zdarza się dzieciom budującym na plaży zamki z piasku a wszystko się wali, jest pozbawione trwałości. Kiedy nie wyznajemy Jezusa Chrystusa, przychodzi mi na myśl zdanie Leona Bloya: „Kto się nie modli do Pana, modli się do diabła”. Kiedy nie wyznaje Chrystusa, wyznaje niewiastowość diabła, niewiastowość demona.

Wędrowanie, budowanie, wyznawanie.

Ale sprawa nie jest taka łatwa, ponieważ w wędrowaniu, budowaniu, wyznawaniu, czasami następuje wstrząsy, są ruchy, które nie są właściwym ruchem chodzenia: to ruchy, które nas ciągną wstecz.

W tej Ewangelii następuje szczególna sytuacja. Ten sam Piotr, który wyznał Jezusa Chrystusa, mówi Mu: Ty jesteś Chrystus, Syn Boga żywego. Pójdź za Tobą, ale nie mówmy o krzyżu. To nie wchodzi w grę. Pójdź za Tobą z innymi możliwościami, bez krzyża. Kiedy wędrujemy bez Krzyża, kiedy budujemy bez Krzyża i kiedy wyznajemy Chrystusa bez Krzyża, nie jesteśmy uczniami Pana: jesteśmy ludźmi tego świata, jesteśmy biskupami, kapłanami, kardynałami, papieżami, ale nie uczniami Pana. Chciałbym, abyśmy wszyscy, po tych dniach ślaski, mieli odwagę, właściwie odwagę,

chodzić w obecności Pana, z Krzyżem Pana; budować Kościół na Krwi Pana, przelanej na Krzyżu; i wyznawać jedyną chwałę: Chrystusa Ukrzyżowanego. W ten sposób Kościół będzie szedł naprzód.

Proszymy, aby Duch Święty, przez wstawiennictwo Maryi, naszej Matki, udzielił nam tej łaski: wędrowania, budowania, wyznawania Jezusa Chrystusa Ukrzyżowanego. Niech się tak stanie. Amen.

Moje refleksje:

Pragnę, aby Kościół był ubogi i dla ubogich,,, i wybrnąć na Niego.

"Pierwszy jezuita papieżem, pierwszy latynoamerykanin, pierwszy Franciszek".

Przyjmując imię Franciszek zapewne miał świadomość, nie tylko symboliki ubóstwa związanej z imieniem, ale i słów, jakie mówił. Franciszek z Asyżu usłyszał od Chrystusa w czasie objawienia: "Franciszku, idź i odbuduj mój Kościół, gdy popada w ruinę"

Argentyński kardynał Jorge Mario Bergoglio, dziś - papież Franciszek nigdy nie zabiegał o godność. Był skromnie. Gdy został metropolitą argentyńskiej stolicy zrezygnował z pałacu arcybiskupiego. Wybrał ubogie mieszkanie. Sam sobie sprzątał, gotował, prał. Człowiek można by go spotkać w autobusie komunikacji publicznej. Gdy w 2001 roku Jan Paweł II kreował go kardynałem poprosił wiernych, by zebrane dla niego pieniądze na podróż do Rzymu oddali ubogim. Wieczorem 13 marca 2013 roku na balkonie Bazyliki św. Piotra poprosił wiwatujący tłum o modlitwę. czytaj więcej

Warto też wiedzieć ...

Â

Ź W. FRANCISZEK KSAWERY (jezuita)

Boże Przedwieczny, Stwórczo wszechrzeczy, pomnij, że dusze niewiernych są dziełem rąk Twoich, uczynione na obraz i podobieństwo Twoje. Oto, Panie! ku zelżywości Twojej piekło się tymi duszami napełnia. Pomnij, że Syn Twój Jezus Chrystus dla ich zbawienia poniósł najokrutniejszą śmierć. Nie dopuszczaj, błagam Ci, aby Syn Twój u tych niewiernych miałby doświadczyć przedmiotem wzgardy. Daj się ubogim modlitwami dusz świętych i wołaniem Kościoła, najświętszej Oblubienicy najświętszego Syna Twego, pomnij na miłosierdzie Twoje, a zapomniawszy na ich bawochochwalstwo i niewierność spraw, by i oni przyszli do uznania Tego, którego posłałeś, Pana Jezusa Chrystusa, który jest Zbawicielem, żywym i Zmartwychwstaniem naszym, przez któregośmy wybawieni i uwolnieni zostali, któremu niechaj będzie chwała na wieki wieków. Amen.

Odpust (Racc. 28). 300 dni raz na dzień za odmówienie tej modlitwy z sercem skruszonym i nabożnie. (Pius IX. Reskr. w Wasn. d. 24 maja 1847). Tekst modlitwy cyt. za: Odpusty. Podręcznik dla duchowieństwa i wiernych. Opracował na podstawie niemieckiego dzieła Księdza Fr. Beringera SI Ks. Augustyn Arndt SI. To wydanie szczególnie zatwierdzone zostało przez Ź w. Kongregację Odpustów. Kraków 1890, ss. 234-235.

Âż Wolność i nadzieja idą w parze. Tam, gdzie nie ma nadziei, nie może być teŹ wolności Papież Franciszek

Â

À
À